

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์มีべきความมุ่งหมายที่จะศึกษาขอบข่ายการใช้ค่าคงดินเป็นฐานรากสำหรับอาคารขนาดเบา ในบริเวณที่เป็นเดินล้อมเข่นกรุงเทพฯ แทนการใช้ฐานรากแบบเสาเข็มเพื่อลดภาระจากการก่อสร้างฐานรากลง โดยอาศัยจากวิเคราะห์ความต้านทานของดินและทฤษฎีกำลังแบบทางของคิน

การวิจัยในหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้ ต้องทำการทดสอบทางคุณสมบัติทางกลศาสตร์ และทางกายภาพของดินทั้งในส่วนและในห้องปฏิบัติการทดสอบ เช่น ทดสอบทางค่า Modulus of Subgrade Reaction กำลังและความชื้นของดินเป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ค่าคงดินเป็นฐานราก เงื่อนไขสำหรับการวิเคราะห์ค่าคงดินเป็นฐานรากคือ ค่าคงดินรับน้ำหนักบรรทุกเป็นจุดที่ถูกทึบกางซึ่งความและการแคลคอดินมีความกว้าง 4.00 m. เป็นเกณฑ์ นอกจากนักทำการทดสอบการรับน้ำหนักของค่าคงดินอย่างมาก เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับน้ำหนักของค่าคงดิน และทำการประยุกต์ใช้ในการก่อสร้างระหว่างการใช้ฐานรากแบบคานคอดินกับฐานรากแบบเสาเข็ม

จากการศึกษาและทดลองการรับน้ำหนักของค่าคงดินในการวิจัยนี้อาจสรุปสระสังคัญของการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการรับน้ำหนักบรรทุกของค่าคงดินที่ใช้เป็นฐานรากเป็นไปตามทฤษฎีความต้านทานของดินแบบเสาเข็ม
2. การใช้ Allowable Soil Bearing Capacity $2 \text{ กัน} / \text{ม}^2$ สำหรับค่าคงดินที่ใช้เป็นฐานรากขนาดในกรุงเทพฯ อยู่ในเกณฑ์ปลดออกษามาก
3. ในการคำนวณออกแบบฐานรากแบบคานคอดิน การใช้ค่า Modulus of Subgrade Reaction $K = K_o B$ โดยตรง

4. พิกัดน้ำหนักบรรทุกสูงสุดที่ทำให้ร้าวจากการก่อสร้างฐานรากแบบคานคอดิน มีราคาไม่แพงกว่าการใช้ฐานรากแบบเสาเข็ม สำหรับค่าคงดินที่มีความกว้าง 4.00 m.

และมีความคิดเห็นที่ฐาน ไม่เกิน 2 ตัน/ m^2 มีค่าประมาณ 12 ตัน

5. ที่น้ำหนักบรรทุกต่ำ ๆ การใช้คานคอดินเป็นฐานรากประยัดกาง่าการใช้ฐานรากวางแผนเส้าเข็มมาก

ข้อเสนอแนะ

1. การบดคั้นเพิ่มความแน่นในชั้นดินที่เป็นฐานรองรับคานคอดินอาจทำให้คานคอดินสามารถรับน้ำหนักได้สูงขึ้น
2. การวิจัยอาจขยายขอบข่ายออกไปโดยศึกษาพฤติกรรมของคานคอดินเมื่อมีน้ำหนักบรรทุกในลักษณะอื่น ๆ จุดที่มีคานคอดินสองตัวพับกัน การหรุคตัวของคานคอดินเมื่อรับน้ำหนักบรรทุกนาน ๆ และอาจพิจารณาข้อ 1 เป็นขอบข่ายของการวิจัยต่อไปได้